

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a; Telefon: 06 (1) 787-8621

CSAK A JÖVŐ SZÁMÍT

1914 1989
1945 1848 1956 1867

BALOLDALI ÉS NEMZETI

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

CSAK A JÖVŐ SZÁMÍT!

Évszámok. Régebbiek és újabbak. Kedvesek és taszítóak. Kedvesek nekünk és taszítóak másoknak. Vagy éppen fordítva. Örömet idéznek fel vagy bánatot, lelkesítenek vagy elkésérítenek. Különbözőek, gyakran nagyon is. De egyben közösek. Megismételhetetlenek, visszafordíthatatlanok, megváltoztathatatlanok. Elmúltak. Történelem.

Nem fontosak? De, fontosak. Az ember élete, még a legnagyobbaké is, pár mondatban leírható. Született, tanult, dolgozott, élt, elment. Ennyi. Az évszámok tesznek csodát. Történelemmé formálódnak, és a történelem összeköt bennünket, embereket a környezetünkkel, a néppel, a nemzettel, a világgal. Részesévé válunk valami nagyobbaknak. Érezzük, hogy jöttünk valahonnan, és életünk nem szűnik meg. Valahol folytatódik. Merítünk a múltunkból, és hozzá teszünk valamit, többet vagy kevesebbet a jövőhöz.

A jelen gyarló, igyekszik felülrini a múltat. Kiválogatni a neki tetszőt, elfelejteni, sőt keresztülhúzni a többit. Emberek vagyunk. Életrajzunkba mindig azt írjuk, amire büszkék vagyunk. Vagy azt, ami a jelen előtt kiemeli értékeinket, és diszkrét homályba helyezi hibáinkat. Elismerjük vagy sem, a ma elvárásait érvényesítjük a múlttal szemben.

A hatalom, a politika nagyüzemi méretekben teszi ugyanezt. Szolgáltatába igyekszik állítani a múltat. Gyakran azon az áron is, hogy erőszakot kell rajta venni. Elkövette ezt a szocializmus is. Hiszen józanésszel ki hinné el, hogy a történelem 1945-ben kezdődött, s csak munkáshősök voltak, a királyok nem formálták a történelmet.

De megteszi ezt a tőkés rend is. Lebontja Kossuth szobrát, ahol munkások, parasztok, katonák veszik körbe a népvezért, és visszahozza egy másik kor szobrát, ahol Kossuth mellett miniszterek, arisztokraták állnak. A magyar történelemből kiiktatja a szocializmus évtizedeit, és úgy tesz, mintha minden 1989-ben kezdődött volna.

A jelen eltorzítja a múltat. A második világháborút az amerikaiak nyerték meg, mintha nem is lett volna Szovjetunió. A háború legszörnyűbb tette a holokauszt volt, mintha a frontokon, a német fogolytáborokban elpusztult sok millió szovjet ember nem is számítana.

A jelen megváltoztatni igyekszik a megváltoztathatatlan. Rehabilitál, hőssé nyilvánítja azt, akit egykor bűnösnek mondtak. Meg nem történtnek nyilvánítja azt, ami nagyon is megtörtént. De vajon változtat-e ez bármin is? Görgey szobrot kapott az utókortól, de vajon ettől Görgey az aradi 13 tábornok erkölcsi magaslatára emelkedett?

A jelenben akarunk történelmi kérdéseket eldönteni. Mi volt több, mi volt értékesebb, Batthyány mártírhalála vagy Kossuth sok évtizedes száműzetése? Mi a magaszosabb? Meghalni vagy évtizedeken át megtestesíteni 1848 eszméjét? Mi a könnyebb? Vállalni a halált abban a reményben, hogy egyszer egy későbbi kor majd igazol, vagy évtizedeken keresztül vezetni egy országot, biztos utat találni a nagyhatalmak szikláinak között? Ugye, ezt nem kell elmagyarázni?

A múlt nem zsák, amit le lehet tenni, és ott lehet hagyni az úton. A történelem valamennyiünkké. Valamit megéltünk belőle, valamire megtanítottak, valamit szeretünk, valamit nem, de a történelem

közös. Itt, a világnak ebben a kis sarkában történt. Velünk, magyarokkal. A kiegyezés után Csepelen pusztaság volt, de Weiss Manfréd gyárat épített. A gyár kiszolgálta a császárt, a királyt, Horthyt, majd a szocialista korszak egyik legnagyobb üzeme lett. Magyar üzeme, a nemzeti ipar része. Majd a rendszerváltás tönkretette. Mi a tanulság? Nos, talán az, hogy nem védtük meg azt, amit a magyar munka, a magyar vállalkozói és mérnöki teljesítmény adott. Nem védtük meg történelmünket.

A jövő számít, csak a jövő! A múltat élveztük vagy megszenvedtük, de leéltük. Vége. Gyermekeinknek mesélhetünk róla. Hőssé tehetjük magunkat az unokák szemében, hiszen ki is akarná, hogy a család megvesse? Az iskolában a felnövekvő nemzedék fejébe verhetjük azt, amit ma jónak látunk a múltból, hiszen melyik államférfi nem akarná, hogy a múlt végtelenné tegye a valóságban néhány éves országglását? A politikusok élete a pillanaté, de előbb-utóbb elhiszik, hogy az örökkévalóságnak szól.

A jövő számít, csak a jövő! A múltat átírhatjuk, megszépíthetjük, elhazudhatjuk, besározhatjuk, de a jövőt alakíthatjuk. A jövővel megtehetjük azt, amit a múlttal nem tehetünk meg. Ténylegesen szebbé, gazdagabbá tehetjük.

Igen, megtehetjük, ha nem fertőzzük meg a múlttal. A múlttal nem segítünk gyerekeinknek, a jövővel viszont igen. Ha rosszul bánunk a múlttal, egymással szembe állíthatunk nemzedéket, társadalmi csoportokat, a régi sebek felidézésével újakat teremthetünk. A jövő enélkül is félelmetes, nem érdemes a múlttal is tetézni.

A jelen ismerhessen meg mindent a múlttól! Nyíljanak meg az irattárak! Kerüljön minden az internetre! Mondjuk el a véleményünket, mindenki mondassa el véleményét! Mindenki gondolhassa a múlttól azt, amit jónak lát! A döntést bízzuk a gyermekeinkre, az emberekre, a népre, az országra! Ugye, értik, miért éppen ma jutott mindez az eszembe?

EGY HÉT A MUNKÁSPÁRT ÉLETÉBŐL

OKTÓBER 6.

A Munkáspárt Miskolc városi pártszervezete az idén is részt vett a város által szervezett október 6-i megemlékezésen. A párt nevében Fülöp Józsefné, Kerékgyártó Erzsébet és Godóné Kiss Katalin helyezte el koszorút az aradi vértanúk emlékművénél.

OKTÓBER 13.

A Munkáspárt újbudai szervezete a budapesti János kórház előtti piac mellett kampányolt. Az emberek továbbra is nagymértékben visszhangozták, hogy emlékeznek arra, hogy a Munkáspárt kiállt a politikai állásponttól független nemzeti értékek mellett.

OKTÓBER 13.

A borsodi Szuhakállóban sikeresen befejeződött az ajánlások gyűjtése az időközi választásokra. A Munkáspárt polgármesterjelöltje Budai Ferenc. A térség választási felelőse Kardos Mihály.

OKTÓBER 16.

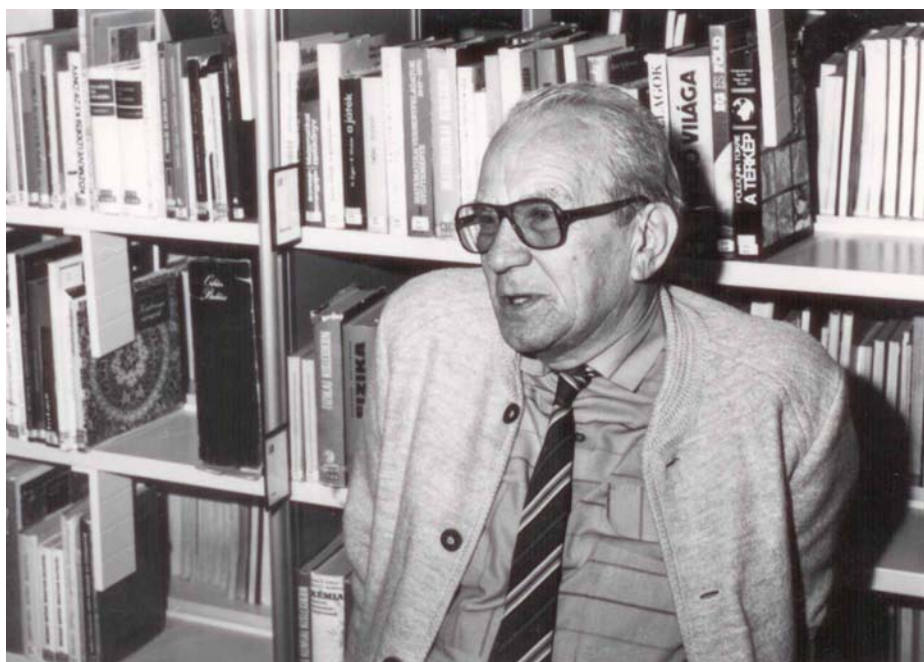
Hat jelölt közül a fideszes Oravec Zsuzsanna Évát választották polgármesternek a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Csataszögön. Gulyás Lászlóra, a Munkáspárt jelöltjére nem szavaztak. Mindez azonban nem kisebbíti annak a jelentőségét, hogy a Munkáspárt bemutatkozott Csataszögön is. Megmutattuk az embereknek, hogy vagyunk, és 2018-ban érdemes lesz ránk szavazni. Köszönet a helyi aktivistáink munkájáért és jelöltünk helytállásáért.

OKTÓBERI VIHAR

(Részletek)

Berkesi András (1919-1997) a szocialista korszak egyik népszerű és elismert írója volt. A *Kopjások*, *A sellő a pecsétgyűrűn* a kor bestsellerei voltak. Az *Októberi vihar* című regénye 1958-ban született. Ma is olvasható. Ma is izgalmas képet ad az 1956-os események szereplőinek vívódásairól, arról a bonyolult útról, amely elvezetett a valóságos helyzet felismeréséig. Ebből a regényből közlünk részleteket.

– Rágyújt? – nyújtotta Erzsí felé a cigarettás dobozt.
 – Nem, most dobtam el.
 A férfi élvezettel szívta cigarettáját. A füstöt lassan, adagolva eregette.
 – Hogy állunk? – kérdezte a lány.
 – Kérdezzen valami könnyebbet – mosolyodott el az őrnagy.
 – Maguk sem tudják, őrnagy elvtárs?
 – A vezetők biztosan tudják, velem nem közölték. Annyit tudok, hogy a Rádiót visszafoglaltuk. A Nemzeti Múzeum viszont leégett.
 – A Nemzeti Múzeum? – döbönt meg Erzsí. Borzasztó!
 – Igen.
 – És ez biztos?
 – Én nem láttam, de így jelezték. Elhihető. Mondja, Erzsike, hogy került maga ide?
 – kérdezte Hidvégi.
 – Magam sem tudom. Eszem ágában sem volt idejönni. Kedden este még én is tüntettem, másnap reggel pedig már itt voltam maguk között..
 – De miért éppen ide jött?
 – Ide küldtek.
 – Maga hol tüntetett?
 – Nem tudnám már megmondani, merre jártam. Ha rá gondolok, még most is felkavar. Tudja, soha nem vettem részt ilyen megmozdulásban. Sokat olvastam a tömegpszichéről, de nem hittem, hogy ilyen létezik.
 – És most rájött, hogy mégis van, ugye?
 – Igen. Nem tudja az ember kivonni magát a hatása alól. Ha csak nézi az áradó tömeget, tárgyilagos tud maradni, de ha belekerült a sodrába, vége. Valami ismeretlen erő kapja el, viszi, tolja őt mindig csak előre, a hangulat pedig körül folyja a testét, rátelepszik az agyára, és azt kiabálja, amit a többiek, megszűnik az egyéni akarat, és a tömeg diktál, irányít, parancsol.
 – És maga is kiabált?
 – Hogy kiabáltam-e? Úgy ordítottam, ahogy a számon kifért.
 – Aztán mit kiabált? – kérdezte nevetve Hidvégi.
 – Összevissza mindent. És szívből kiabáltam, s akik mellettem mentek, azok is szívből kiabáltak.
 – De mit?
 – Hát például: „Nem vagyunk mi fasiszták”, meg „Aki magyar, velünk tart!” Aztán „Gerő mondjon le”. Én ezekkel a jelszavakkal most is egyetértek.
 – Azzal is, hogy aki magyar velünk tart’?
 – Azzal is!
 – És ha, mondjuk, egy volt gyáros ment az egyik oldalán, a másikon egy SS-tömegyilkos?

– Egyetemisták között voltam – mondta a lány.
 – De tegyük fel, hogy az előbbieket is ott voltak. Azokkal is együtt kiáltotta volna a jelszót? Vagy őket nem tartja magyaroknak?
 – Hát.
 – Hát bizony, ez sántít, Erzsike. Hasonlít egy kicsit a francia burzsoázia negyvennyolcas jelszavaira. „Mindenki testvér”, „Aki magyar, velünk tart!” Az alap gondolat azonos. Mindenki jöjjön egy zászló alá. És ment a munkás is, meg a gyáros is. Aztán tudja, mi lett a szépen összekovácsolt egységéből?
 – Tanultam, de már a részletekre nem emlékszem – válaszolta Erzsí.
 – Az történt, Erzsike, hogy negyvennyolc februárjában a francia proletariátus megdöntötte a júliusi monarchiát, a burzsoáziával együtt kikiáltották a köztársaságot. A prolik azt hitték, hogy ők győztek, hiszen a jelszó „mindenki testvér” volt. Aztán júniusban olyan leckét kaptak, amit sokáig nem felejtettek el. Napóleon Lajos tábornokaival megmagyarázta a proliknak a jelszó igazi tartalmát. A burzsoák a testvér szó alatt csak a burzsoák testvériségét értik. Nehogy így járjunk mi is az „aki magyar, velünk tart’” jelszóval. Mert a régi rend urai a prolit nem tartják magyarnak.
 – Ez igaz – mondta elgondolkodva a lány. – Később már én is láttam, hogy valami baj van.
 – Miből látta?
 – Mikor a SZOT székházáról a csillagot kezdték leverni. Akkor forrt torkomra a kiáltás. És tudja, mi rémített meg?
 – Micsoda? – kérdezte érdeklődve az őrnagy.
 – Mikor egypáran elkiáltották magukat, hogy „nem kell vörös csillag, le a szovjet csillaggal”, a tömeg egy pillanatra

kijózanodott. Körülnéztem. Láttam, hogy az emberek arca megváltozik. Aztán mind többen vettek át a jelszót. De állítom, hogy az összegyűlt emberek nagyrésze hallgatott. Kiáltani akartam, hogy mit akartok a vörös csillaggal, de nem mertem. Mit fognak gondolni rólam a hangadók? Talán azt, hogy nem vagyok magyar. Olyan forró volt a hangulat, hogy minden bátorságom elszállt. Sokféle gondoltam akkor. De nem csak én voltam így. Azok mind, akik némán ott álltak körülöttem. És mi, szótlankok, mi voltunk többségben.

– Végre megjött az eszed... Mert te is, meg a többi nagytudású barátod is csak folyton mindenben gúnyolódtatok. „A parasztfilozófus rémeket lát”. No, de most már mindegy.

– Azt honnan tudtad, hogy a felkelőkkel harcoltam?

– Honnan? – kérdezte a lány. – Onnan, hogy hallgatóidnak előbb kinyílt a szemük, mint neked. Huszonhatodikán vagy tizenötven visszajöttök, a kis Gerencsér vezetésével.

– És most mi van velük?

– Egy részük hazament vidékre, egy részük diákkotthonban van, egy részük velem dolgozik.

– De most már tényleg mondd el, hogy miért jöttél, Sárrikám? – kérdezte Klári.

– Azért jöttem, hogy harcoljunk... A fiúk azt kérdik, és jogosan kérnek, hogy mi van Borbás professzorral. Ha ő azt mondja, hogy Nagy Imre áruló, akkor elhiszik.

– De Sárrikám, Dezső ilyet nem fog mondani... Dezső nagyon tiszteli Nagy Imrét – válaszolt Klári.

– Nagy Imrere azt mondani, hogy áruló? Ez örülség.

– Örülség ide vagy oda, Nagy Imre áruló! Az én szememben az. De a fiúk nekem nem hisznek. Azt mondják, hogy én szektás vagyok. Elismerik, hogy sokban igazam van, de ők nem hajlandók a kormány ellen harcolni, csak az ellenforradalmi banditák ellen.

– Bonyolult helyzet – szólt közbe Doktor – azt hiszem, Sárrikám, túllősz a célon. Nekünk most meg kell erősíteni a kormányt, és azok ellen a bandák ellen kell harcolni, akik még most is a kormány ellen vannak, csak az ellenforradalmi banditák ellen.

– Istenem – fogta meg a fejét a lány –, és nekünk ilyen egyetemi tanáraink vannak, méghozzá filozófusok, akik a dialektikát tanítják... Borzasztó! Alikám, a jóistenre kérek, vedd elő már a józan eszedet! Próbálj meg higgadtan gondolkodni. Ne az izgasson, hogy felül a pártvezetésben hogyan látnak és hogyan értékelnek. Ott is emberek vannak, és ott most olyan zűrzavar lehet, amilyen még marxista pártban sohasem volt. Ott az eseményeket felülről nézik, mi alulról jobban látjuk.

Ivott egy korty vizet, majd folytatta:

– A kormány a felkelést népfelkelésnek értékeli, nemzeti forradalomnak. Ez sehogy sem áll. Ha ez forradalom, akkor a marxi-lenini tanítást tovább kell fejleszteni... De milyen forradalom az, ahol az üldözés a kommunisták ellen irányul?! Szóval, ez sántít... Minden fegyveres csoportnak amnesztiát adnak, sőt a fegyveres csoport tagjaiból alakítják meg a kormány saját államhatalmi szervét. Elismeri a nemzeti bizottságok működését, sőt fölébe helyezi a tanácsoknak. Nagy Imre olyan embereket vesz be a kormányba, akikről köztudomású, hogy proletárdiktatúra-ellenes tevékenységet folytattak. Ezeknek az embereknek a barátai börtönben ülnek, de ki kell őket eresztetni és rehabilitálni kell.

– Kikre gondolsz?

– Kikre? Hát például Kovács Bélára.

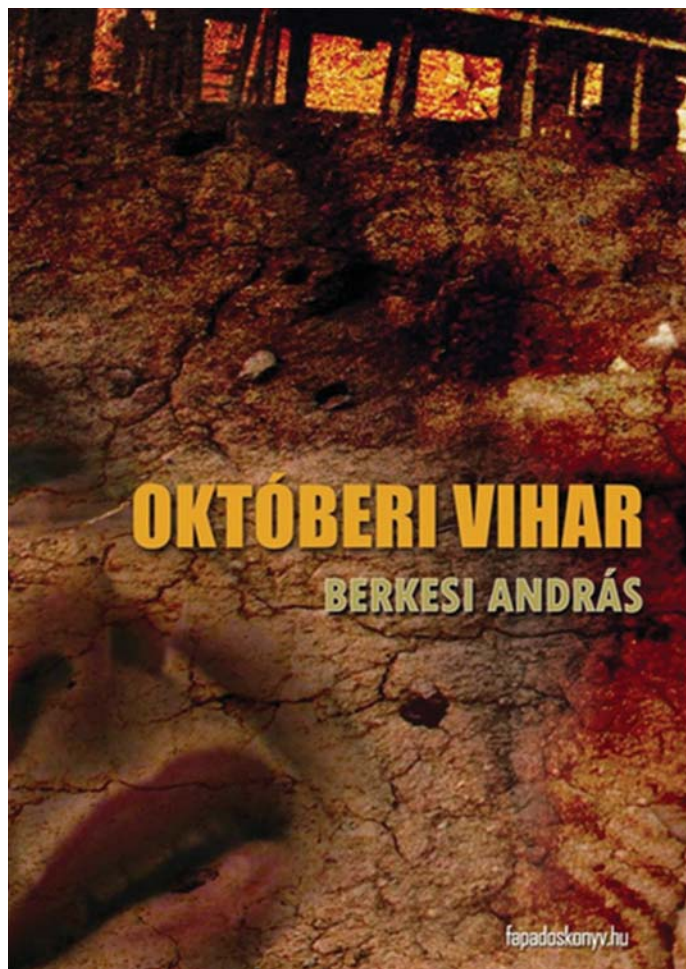
– A volt kisgazdapárti titkárra?

– Úgy van – bólintott a fiú.

– Ha a Dálnoki-féle összeesküvés egyik vezetője miniszter lehet a kormányban, akkor az a Dálnoki-Veress Lajos tábornok, akik mint összeesküvő jelenleg börtönben ül, miért nem lehet újból a hadsereg vezetője? Ki kell engedni a börtönből őt is, meg a többieket is. Kovács Béla minisztersége azt jelenti, hogy Nagy Imrérék elismerik az 1947-es összeesküvés jogosságát... Azoknak van igazuk, akik ezeket az embereket a néphatalom védelme érdekében elítélték, vagy azoknak, akik a néphatalom ellen harcoltak? Itt nincs megállás! A tüzet és a vizet nem lehet összeházasítani.. Mondjam tovább?

– Mondd! – biztatta Doktor.

– Többpártrendszer... Magad is jól tudod, hogy nálunk ez már túlhaladott álláspont. Ennek a követelésnek a teljesítése a proletárdiktatúráról való lemondás. Márpedig a polgári demokrácia visszaállítása nem ellenforradalom? Itt, Alikám, nincs megállás. És ha mindezt egy kommunista hajtja végre, az áruló, akár tudja ezt, akár nem, akár akarja, akár nem! A lavina megindult...El tudod képzelni, hogy azok a fegyveresek, akik életük feláldozásával leverték a vörös csillagokat, elégették a vörös zászlókat, megtámadták a párthelyiségeket, összetörték a berendezést, leöldösték a védőiket, kivágták az emberek szívét, és mindezt harc közben, azok most, amikor hatalomra kerülnek, a hatalom birtokában újra ki fogják tűzni a vörös csillagokat, a piros zászlót? Helyreállítják a szovjet emlékműveket, a pártházakat? Balga elképzelés.

A NAGY MAGYAR LIBERÁLIS HANDABANDA

A múlt vasárnap szinte lehetetlen volt Budapesten közlekedni. Az Astoriánál a rendőrök minden járművet, autóbust és személygépkocsit egyaránt a Múzeum körútra fordítottak. A Kossuth Lajos utca zárva volt. Zárva annak ellenére, hogy számos autóbust erre jár menetrendszerűen, és bizony nem mindegy, hogy az utasok az Erzsébet hídon mennek át vagy a jóval keskenyebb Szabadság hídon kell araszolni, nem is beszélve arról, hogy így megkerülük a fél világot.

Az Erzsébet hídon a budai irányból sem lehetett közlekedni, mivel a rendőrök itt is eltérítették a forgalmat. Aki autóban ült, csendesen átkozta magában azt, aki kitalálta a gyülekezési szabadságot. A szabadság ugyanis sokoldalú dolog. A tüntető szabadságként éli meg azt, hogy ott tüntet, ahol akar. De nagyon sok más állampolgárnak viszont szabadságának korlátozását jelenti, hiszen nem mehet arra, amerre akar.

LIBERÁLIS ÖNMUTOGATÁS

De mi is történt múlt vasárnap a Belváros kellős közepén? A Népszabadság kiadásának felfüggesztése és a korrupció ellen tüntettek vasárnap délután Budapesten az LMP, az Együtt és a PM szervezésében. Hogy miért kellett tüntetni? Hogy jön össze a két dolog? Nyilvánvalóan sehogy. A három szervezet mostanság minden lehetőséget megragad arra, hogy támadja a kormányt, de főleg arra, hogy önmagát mutogassa. Éppen ezért nem is csatlakoztak az MSZP és a DK október 23-ára meghirdetett tüntetéséhez, mert ott még annyira sem látszanának, mint most és itt.

A három szervezet tüntethetett volna a Kossuth téren vagy az Erzsébet téren, esetleg Csepelen vagy Újpesten, de az nem lett volna feltűnő. Számukra nem a lényeg számít, hanem a látszat.

„ORBÁN-RENDSZER” VAGY TÖKÉS RENDSZER?

De mit is mondtak ezek a „derék tüntetők”? Jávor Benedek, a PM európai parlamenti képviselője azt hangsúlyozta: Magyarországon a korrupció nem a kormányzás sajnálatos mellékterméke, hanem "maga a rendszer", a szisztémát pedig mára szinte tökéletesre csiszolták a felügyeleti szervek átalakításával; utóbbiak között megemlítette az ügyészséget, a Nemzeti Választási Bizottságot és az Alkotmánybíróságot.

Jávor és társai szentül hisznek abban, hogy van "Orbán-rendszer", ami minden rossznak a forrása. Pedig "Orbán-rendszer" nincs. Van kapitalista, tőkés rendszer, ahol csak a pénz számít. Tőkés rendszer, ahol a nép nem szólhat bele a közpénzek felhasználásába és főleg nem ellenőrizhet semmit. Éppen ezért egy új miniszterelnök, egy új kormány semmit sem változtatna, hiszen a rendszer, a tőkés rendszer maradna.

HADHÁZY ÚR BESZÉL A MÚLT VASÁRNAPI BANZÁJON

Lehetne persze szigorítani. A korrupciós bűncselekményekért járjon a legsúlyosabb büntetés. Nálunk ez az életfogytiglan. Kínában halál. Kína egyébként előbbre tart a korrupció felszámolásában.

Az igazi megoldás a tőkés rendszer leváltása, a végrehajtó hatalomtól független népi-dolgozói ellenőrzés bevezetése. Csakhogy ezt sem az LMP, sem a PM, sem az Együtt nem akarja. A kapitalizmussal nekik nincs bajuk.

HA LENNE VISSZAHÍVHATÓSÁG, AZ LMP IS REPÜLNE

A Lopják a szabadságunk. Repüljenek! című demonstráción Hadházy Ákos, az LMP társelnöke a magyar társadalom rákjának nevezte a korrupciót, hangsúlyozva, hogy közel a halál, noha törvények sorával garantálni lehetne az elszámoltathatóságot, megköthető volna a politikusok keze. Nos, ha Hadházy úr és az LMP ezt komolyan gondolná, akkor javasolná a parlamentben a képviselők visszahívhatóságának bevezetését. Azt, ami a szocializmusban megvolt, és amit 27 éve az akkori ellenzék nagyon ügyesen kihasználta az akkori kormánypárt, az MSZMP ellen. Hadházy úr és LMP-s barátai azonban illet soha sem fognak tenni, mert akkor őket is vissza lehetne hívni. És akkor ők repülnének!

Az LMP-s politikus szerint az ország történetének legsúlyosabb, államilag szervezett és segített csalássorozata zajlik az uniós források körül, amelyeknek általában a felét ellopják, így "minden magyar emberre jut egymilliárd ellopott pénz". Arról beszélt, "2018-ban évtizedekre dőlhet el Magyarország sorsa", ha akkor nem sikerül a kormányváltás, akkor már csak - az általa nem támogatott - forradalom jöhet.

HA IGAZI FORRADALOM LESZ, HADHÁZY ÚR SEM LESZ ITT

Álljunk meg egy percre! A tömör hülyeség ne vakítson el bennünket! Ha az LMP bizonyítani tudja, hogy lopnak,

LIBERÁLIS VEZÉRKAR ÖNMAGÁT KERESI

akkor álljon elő vele! Menjen el a bíróságra, tárja a média elé! Konkrétan, tényekkel, meggyőzően! Ha nem tudja, akkor ne butítsa a népet, ne keltsen zavart!

Milyen forradalomról beszél Hadházy úr? A magyar tőkésosztály liberális része indítana támadást a tőkés konzervatív része ellen? Behülyítenék a tanárokat, ahogyan tették ezt az elmúlt hónapokban? Ezen a szitán Pukli tanár úr is átlátott, aki megmondta: az oktatásért utcára megy, de néhány kormányváltó zsenihez nem áll oda. Az ilyesmi nem "forradalom", legfeljebb egy kis puccs.

Forradalom persze ettől még lehetne. A magyar munkásság, a magyar dolgozók felismerhetik, hogy a tőkés csak szórakoznak velük, és az életük csak akkor változik meg gyökeresen, ha elzavarják a tőkéskeket. A magyar kapitalizmus törékeny. Ma ugyan nincs forradalmi hangulat, de a helyzet radikálisan megváltozhat. Például, ha összeomlik az EU, például, ha háború lesz Európában, például, ha megindulna a migránsok betelepítése.

Ez forradalomhoz vezethetne a tőke, a kapitalizmus ellen. De ez a forradalom elsodorná Hadházy urat is, meg csapatát is.

EU ÉS NATO = KAPITALIZMUS

Juhász Péter, az Együtt alelnöke arról beszélt, hogy a korrupciónál már csak az nagyobb, történelmi bűn, hogy a miniszterelnök nyugat helyett kelet felé fordítja az országot. Ennél nagyobb butaságot kitalálni is nehéz. Ha Juhász úr nem vette volna észre, röviddel a népszavazás után az USA-ba utazott Pintér Sándor belügyminiszter, majd Simicskó István honvédelmi miniszter. Nem azért mentek, mert most vehették ki az éves szabadságukat, hanem, hogy letegyék a nagyesküt az USA-nak.

A mostani kormány az EU-ból sem akar kilépni. Ugyanis az EU és a NATO maga a kapitalizmus. Ki akarnak kilépni a kapitalizmusból, ami hatalmat, pénzt ad az uraknak a kormányban és a parlamenti ellenzéknek is?

MEGHÍVÓ

A MAGYAR MUNKÁSPÁRT BUDAPESTI SZERVEZETE 2016. OKTÓBER 28-ÁN (PÉNTEKEN) 15 ÓRAKOR KOSZORÚZÁSSAL EGYBEKÖTÖTT MEGEMLEKEZÉST TART A FIUMEI ÚTI SÍRKERT 56-OS KÖRÉNÉL A KÖZTÁRSASÁG TÉRI PÁRTHÁZ VÉDELMEBEN ELESETT HŐSÖK EMLÉKÉRE

KÉRJÜK HOZZON MAGÁVAL EGY SZÁL VIRÁGOT, VAGY EGY MÉCSEST.

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

MUNKÁSPÁRTI ŐSZ

Az őszt az egyik legfontosabb időszak a pártmunkában. Már vége a szabadságoknak, vidéken befejeződnek az aratási munkák, és még nem köszöntött be a tél. Ki kell használni ezt a néhány hónapot.

MINDEN ERŐVEL A TTIP ELLEN

Gazdag őszi program vár a Munkáspártra. November 8-án Országos Akciónapot tartunk. Tiltakozunk a TTIP, az USA és az EU közötti partnerségi egyezmény ellen. Budapesten a Külgazdasági és Külügyminisztérium előtt lesz a központi rendezvényünk. Vidéken a megyei közgyűlések épületei előtt, illetve a városokban az önkormányzat előtt. A budapesti és megyeközponti rendezvényeket november 8-án tartjuk. A városi és más helyi akcióink áthúzódhatnak a későbbi napokra.

PÁRTÉRTEKEZLETRE KÉSZÜLÜNK

A párt Központi Bizottsága az idén még kétszer tart ülést. Október 22-én áttekintjük a népszavazás utáni belpolitikai helyzetet és a Munkáspárt feladatait. Megvizsgáljuk a választásokra való felkészülés állását. Döntünk az Országos Pártértekezlet összehívásáról. Erre várhatóan jövő februárban kerül sor.

A Központi Bizottság december 17-én ünnepi ülést tart. Ez a párt születésnapja, hivatalos ünnepe. Sor kerül kitüntetés adományozására, és természetesen közösen értékeljük az évet.

November 26-án ülésezik a Szabó Ervin Akadémia is. Megvitatjuk, hogy mit jelent az Internet, az okos telefon, a számítógép a párt életében, mit mire és hogyan tudunk hasznosítani.

VÁLASZTÁS, VÁLASZTÁS, VÁLASZTÁS

A párt Elnöksége megkezdte a választási felkészülés ellenőrzését. Budapesten és Pest megyében ez már megtörtént. A következő hetekben folytatódik többi megyében. Október 26-án Békés megyébe látogatnak el az Elnökség illetékes tagjai. Október 31-én pedig Borsodba. Ezek az ellenőrzések nagyon fontosak. Így lehet ténylegesen látni, hogy hol vannak meg a választási felelősök, a képviselő jelöltek, hol vannak meg az ajánlást gyűjtő csapatok.

Most az utcai kitelepülések jelentik egyik legfontosabb harci területünket. Október második felében kitelepülések lesznek Baranya, Jász-Nagykun-Szolnok, Békés, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, és természetesen Budapesten is.

A Munkáspárt számos időközi választáson is részt vesz a következő időszakban. November 13-én a Vas megyei Góron lesz választás, ahol Benyovszky Gábor a polgármester-jelöltünk. November 20-án Hernádkércsen Budai Ferenc BAZ megyei elnök indul a polgármesteri tisztségért. A Nógrád

megyei Cserhátszentivánon pedig Vincze István. Palotáson is versenyben vagyunk a képviselőjelöltek listáján. November 27-én Szuhakálón Tóth Ferenc a párt polgármester-jelöltje. Még decemberre is jut önkormányzati választás. December 11-én Kisszekeres településen Nagy István Béla, Érpatakon pedig Szöllösiné Fitos Éva képviseli a Munkáspártot.

ELNÖKI LÁTOGATÁSOK

Folytatódnak a pártelnöki látogatások. Október közepén Thürmer Gyula a Tolna megyei Dombóváron és Bonyhádon tett látogatást. A TTIP elleni kampányban a párt elnöke a tervek szerint Debrecenben, Nyíregyházán és Fejér megye több településén is jelen lesz.

Fontos nemzetközi találkozók is lesznek még az idén. Október végén Hanoi-ban kerül sor a Kommunista és Munkáspártok 18. Nemzetközi találkozására, ahol a párt elnöke vesz részt. November közepén Athénban, a nők helyzetével foglalkozó nemzetközi párttalálkozón Frankfurter Zsuzsanna és Kovács Istvánné vesz részt. Decemberben lesz a Portugál Kommunista Párt kongresszusa és az International Communist Review, a pártok közös lapjának tanácskozása.

SZÜKSÉG VAN ÚJSÁGNA, AMI A DOLGOZÓ EMBEREKÉ

Mi is történt valójában? Kiderült, hogy egy átverésnek most szakadt vége. Hamarabb kellett volna! Így is meglepően túl sokáig kellett várnunk erre a pillanatra.

A NÉPSZABADSÁG név számomra jelkép volt. 1956 november 2-án jelent meg az első évfolyam első száma, mint kifejezetten a Magyar Szocialista Munkáspárt lapja. Ez az első szám ad hírt arról is, hogy az előző napon, elsején, a kommunisták alakították meg az új pártot, az MSzMP-t.

A NÉPSZABADSÁG tehát az MSzMP szócsove volt, 1989. október 7-ig. Akkor megalakult MSzP, a NÉPSZABADSÁG

a szociáldemokraták martaléka lett. (A kommunisták megindították saját, máig meglévő lapjukat, A Szabadságot.)

Magam, az 1970-es években, mint ifjúkommunista, azért dolgoztam, hogy az MSzMP tagjai és szimpatizánsai minél teljesebb létszámban legyenek előfizetői a NÉPSZABADSÁG-nak, annak az újságnak, amely a Párt központi lapja, és fejlécén az áll: „VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!” (Jelenleg a kommunista A Szabadság viseli ezt a jelmondatot.)

A NÉPSZABADSÁG előfizetői és az egyedi lapszámok olvasói 1989-ben egy ügyesen kitalált csapdába estek. Az addig egyértelműen MSzMP lap, az MSzP szócsovévé vált.

Az addigi kommunista orientáltság szép lassan átszűszott polgári, liberális, szociáldemokrata irányultságra.

Ráadásul az MSzP ebből a jelképnek is beillő NÉPSZABADSÁG névből még üzletet is csinált saját magának. A magyar olvasók számára majdnem 30 évnek kellett eltelnie, hogy ezt névtrükköt észre vegyék. Jellemző!

Az előfizetési adatok azonban megmutatják a zuhanó tendenciát:

A NÉPSZABADSÁG példányszáma hozzávetőleges – az interneten hozzáférhető – adatok szerint:

1956: 598 ezer (1956. december 17.)
1971: 730 ezer hétköznap, 810 ezer vasárnap

1994: 300 ezer körül
2002: 200 ezer körül
2009: 90 ezer körül
2011: 67 ezer körül
2015: 40 ezer körül
2016: 37 ezer körül

Az átverésnek most már véglegesen vége szakad?

- nem jobboldali,
- nem liberális,
- nem irredenta,
- nem tőkés,
- nem bulvár,
- nem szociáldemokrata,
- az igazságot mondja, és a dolgozó emberek lapja.

BENYOVSZKY GÁBOR

6. júl. 22. Péntek
H: 31. 5. 10. 31. 41.
+2. csl. 2. n.

1956. november 2. A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA I. évfolyam, I. szám

KÁDÁR JÁNOS RÁDIÓBESZÉDE: Pártunk védi nemzeti becsületünket, a demokrácia és a szocializmus ügyét

Megalakult a Magyar Szocialista Munkáspárt

Az új párt egyezre a mindeleddel azelőtt a mi bűnösünk...
Védi és védeni fogja mindezeket...
Védi és védeni fogja a demokráciát...
Védi és védeni fogja a szocializmust...

Magyarország semleges!

A magyar kormány tiltakozik az újabb szovjet csapatok bevonulása ellen - Azonnal felbontjuk a varsói szerződést - Semlegességünk védelmére a négy nagyhatalom segítségét kérjük

Célirányú este a parlament épületében...
A szocializmus és a demokrácia...
A magyar kormány tiltakozik az újabb szovjet csapatok bevonulása ellen...

Nagy Imre rádióbeszéde

Nagy Imre, a Minisztertanács elnöke...
A magyar kormány tiltakozik az újabb szovjet csapatok bevonulása ellen...

Nagy Imre távirata az ENSZ főtákarának

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke...
A magyar kormány tiltakozik az újabb szovjet csapatok bevonulása ellen...

A szovjet csapatok legújból szállítják el sebesültjeinket

A szovjet nagykövetség közölte...
A magyar katonák repülőgéppel...
A szovjet csapatok legújból szállítják el sebesültjeinket...

EURÓPAI ISZLÁM ÁLLAM: VESZÉLY ÉS REALITÁS

A Szabadság szívesen helyt ad külsős szerzőknek. Ezt tesszük most. A szerző S. Wander írói néven publikál. Ismerve a mai viszonyokat, megértik olvasóink, hogy miért. Jó olvasást az íráshoz!

A német állam II. világháború utáni újrateremtésének kiemelkedő államférfjai a szétvert, lerombolt, megsemmisített Németországból Európa legerősebb, legirigylésreméltóbb gazdaságát, országát hozták létre. Ebbe a készbe ült bele Angela Merkel kancellár. Addig nem is volt gond, amíg ez a birodalmi erősségű ország automatikusan ment az elődök által kikövezett úton.

Sajnos kancellárasszony az elődök teljesítményét túl akarta szárnyalni és új utat, új feladatot határozott meg magának. Elhitette önmagával is tévedhetetlenségét, így képtelen az önkorrekcióra. A rögeszmévé vált tévhitével a múlt század első felében Európát két világégésbe vivő elődjei útjára tévedett.

Vezérkultuszt alakít ki, úgy országa, mint az EU irányába. Igyekszik rátelepedni Európára. Én mondom meg mi a jó nektek és az EU-nak. Az EU tagjai felé olyan jogokat vindikál magának, amire senki nem hatalmazta fel.

Igyekszik a nem létező Európai Egyesült Államok vezetői szerepét gyakorolni.

A migránskérdésben a humanizmus, a trójai faló álcája mögé bújva akarja a migránsok kiválogatása révén megoldani országa munkaerőgondját. A részükről nem használható, képzetlen migráns tömeget viszont szétosztaná az EU országai között. A görögökkel és törökökkel kötendő migránsegyezmény csak egy lépés azon az úton, amely elvezetget az Európai Iszlám (Kalifátus) Állam megteremtéséhez.

Az előzőekben jelzett álhumanista törekvésnek katasztrófába vezet az útja. A történelem ismételi önmagát? Legyen intő példa többek között a Nyugat-Római Birodalom felbomlásához vezető út! Az iszlám több évszázados törekvése, Európa elfoglalása fegyverrel nem sikerült. Merkel jóvoltából az újkori népvándorlás beindítása révén

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

belátható időn belül akár sikerülhet is. A betelepítetthez családjegyesítés jogán jön a szülő, a házastárs, gyerek, testvér, annak a családja, soha nem volt rokon, és végén itt van a teljes törzs, illetve klán. Teljesen méltányolható törekvés, hogy ennek a helyzetnek a kialakulását egyre több európai ország el kívánja kerülni.

A magyarság Szent István óta letagadhatatlanul befogadó nemzet. Harmóniában élünk minden olyan befogadottal (legyen az kun, délszláv menekült, ázsiai bevándorlók, stb.), aki a beilleszkedés szándékával jöttek ide. Ezek a betelepülők, köztük a több tízezer kínai és vietnami, megteremtik maguknak a lakhatás, a megélhetés feltételeit. Egy-egy kirívó eset a hozzájuk való viszonyban előfordul, de a magyarság nem vádolható rasszista, idegengyűlölő, kirekesztő és egyéb negatív magatartással.

A vízummentesség kellően át nem gondolt kiterjesztése instabil környezetre, szintén kockáztnövelő helyzetet hoz létre. Egy vízumkérelmnél tisztázni kívánja a fogadó ország ki az aki be akar jönni. Kihez jön az illető, illetve milyen céllal, szándékkal és a lakhatása, ellátása biztosítva van e, illetve biztosítani tudja e?

A problémakört komolyan vevő politikusok, politológusok, iszlámszakértők, a tárgykört kutató tudósok Európa szerte kétségbe esve mondják, ez a humanizmus álcája mögé rejtett migráns befogadási-betelepítési folyamat zsákutca. Belátható távon belül az EU felbomlásához, az európai kultúra kiszorításához vezet.

Embertelen dolog, máig ható motiváló tényező a merkeli meghívás. Ezer veszélynek kitéve tömegeket hív el nyomorúságos környezetükből a „Kánaánba”. Ahelyett, hogy szülőföldjük közelében való maradásra, az újkori népvándorlás megelőzésére törekedne, a biztonság, a jó élet ábrándját gerjesztve, népvándorlásra buzdítja őket. Elvesztik így gyökerüket, minden vagyontárgyukat, tőkéjüket,

ugyanakkor óriási feszültséget, értelmetlen költségeket generálnak az érintett országok jelentős részében.

Egyre több ország közvéleménye, politikusa mondja, hogy a befogadás lázalmát, a sok feszültséget gerjesztő, megoldást nem jelentő, a semmibe vezető útra való elindulás ösztönzését, a rózsaszín álmok generálását fel kéne adni. A keletkező sokoldalú értelmetlen költségeket hasznosabb lenne felhasználni szülőföldjük közelében a biztonságos lét megteremtéséhez, a hazatérés nagyobb esélyének biztosításához.

Az előzőekben jelzett merkeli folyamat szerves részeként létrejött egy nagyon jövedelmező új iparág, a migránsokat kifosztó, sok esetben halálba, az esetek többségében az otthoni körülményektől rosszabb helyzetbe vivő, a szírehangokra építő embercsempészet.

Egyre szélesebb körben elfogadott evidencia, nem az újkori népvándorlást kell gerjeszteni, hanem a szülőföldön, illetve közelében való maradást ösztönözni. Ennek anyagi és egyéb feltételeit EU által szorgalmazott nemzetközi összefogással meg kell teremteni. Itt is nélkülözhetetlen az USA hathatós közreműködése és anyagi hozzájárulása.

Az EU jövője szempontjából fontos mérce lesz, hogy az EU vezetői fel tudnak e nőni az EU-t egyre több oldalról érő kihívások kezelésére, vagy folytatják tovább a vízgereblyézést. A jelen probléma esetében az újkori népvándorlás tartós megoldására, az álhumanizmust feladva az Európai Kalifátus alapjainak lerakása helyett, mindenki által támogatható megoldás mellett teszi e le a voksot? A merkeli ámokfutással, a rögeszme mindenáron való érvényesítésével pedig fel kell hagyni. Ha Ő ezt nem képes belátni, az EU-s országok vezetőinek feladata erre őt rádöbbenteni.

NEM KÉRÜNK A HÁBORÚBÓL!

Az október 2-i népszavazás után azonnal az USA-ba sietett a magyar belügyminiszter és a honvédelmi miniszter.

Mi nem kérünk Amerikából! Nem kérünk a háborúból! Nem kérünk a háborús együttműködésből!

